

Kapitel II. — Retlig Afgørelse.

Artikel 17.

Alle Tvistigheder, hvis Genstand er en Ret, Parterne gensidig bestrider, skal (med Undtagelse af de eventuelle Forbehold, der er fastsat i Artikel 39) henvises til Afgørelse af den faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje, medmindre Parterne i Henhold til de nedenfor staaende Bestemmelser bliver enige om at forelægge Sagen for en Voldgiftsret. Det er underforstaaet, at de ovenfor nævnte Tvistigheder særlig omfatter de i Artikel 36 i Statuten for den faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje nævnte.

Artikel 18.

Er Parterne enige om at forelægge de i den foregaaende Artikel omhandlede Tvistigheder for en Voldgiftsret, opretter de en Voldgiftsaftale, i hvilken de nærmere fastsætter Stridens Genstand, Valget af Dommere og den Behandlingsmaade, der vil være at følge. I Mangel af tilstrækkelige Bestemmelser og Angivelser i Voldgiftsaftalen anvendes i fornødent Omfang Bestemmelserne i Haagerkonventionen af 18. Oktober 1907 om fredelig Bilæggelse af mellemfolkelige Stridigheder.

Omtaler Voldgiftsaftalen ikke de Grundregler, Dommerne skal anvende, lægger Retten de Regler til Grund, som findes i Artikel 38 i Statuten for den faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje.

Artikel 19.

Opnaas der ikke Enighed mellem Parterne om den i den foregaaende Artikel omhandlede Voldgiftsaftale eller om Udpegelse af Dommere, har begge Parter, efter at de tre Maaneder i Forvejen har givet Varsel derom, Ret til direkte gennem Anmodning at forelægge Tvistigheden for den faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje.

Artikel 20.

1. Uanset Bestemmelserne i Artikel 1 skal de Uoverensstemmelser, der omhandles i Artikel 17, og som opstaar imellem Parter, der har tiltraadt de i nærværende Kapitel indeholdte Forpligtelser, kun underkastes Forligsbehandling efter Parternes fælles Aftale.

2. Den tvungne Forligsbehandling skal vedblivende anvendes paa saadanne Tvistigheder, som under Hensyn til de i Bestemmelserne i Artikel 39 omhandlede Forbehold kun er udelukkede fra retlig Afgørelse.

3. En Sag, der har været forelagt til Forligsbehandling, men er sluttet uden Resultat, kan ikke af nogen af Parterne forelægges den faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje, ej heller kan den i Artikel 18 omhandlede Voldgiftsret begæres nedsat forinden en Maaned efter at Forligsnævnet har afsluttet sin Virksomhed.

Kapitel III. — Voldgift.

Artikel 21.

Alle Tvistigheder med Undtagelse af de i Artikel 17 omhandlede, angaaende hvilke der ikke er opnaaet Enighed mellem Parterne indenfor en Maaned efter Afslutningen af det i Kapitel 1 omhandlede Forligsnævns Virksomhed, bliver, bortset fra de i Artikel 39 fastsatte eventuelle Forbehold, at forelægge for en Voldgiftsret, der, medmindre Parterne maatte have truffet anden Bestemmelse, vil være at oprette paa følgende Maade:

Artikel 22.

Voldgiftsretten bestaar af fem Medlemmer. Heraf udnævner Parterne hver et Medlem, der kan vælges blandt deres respektive Statsborgere. De to andre Dommere og Formanden vælges efter fælles Overenskomst blandt Statsborgere i andre Stater. Disse sidste skal være af forskellig Nationalitet, maa ikke have deres faste Bopæl paa de interesserede Parters Territorium eller være i deres Tjeneste.